

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom. P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23; tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 11524; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Pocztowa 11, tel. 28-57 i 28-58; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 291. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 7 lipca 1936 r. Nr. D. IV. 16744/3/36 w sprawie stosowania zniżek celnych do towarów francuskiego pochodzenia w związku z wygaśnięciem Konwencji handlowej polsko-francuskiej.

Poz. 292. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 lipca 1936 r. w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Torunia.

Poz. 293. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 lipca 1936 r. w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Poznania.

Poz. 294. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1936 r. w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Załoziec.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych

—oOo—

291.

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 lipca 1936 r.

Nr. D. IV. 16744/3/36

w sprawie stosowania zniżek celnych do towarów francuskiego pochodzenia w związku z wygaśnięciem Konwencji handlowej polsko - francuskiej.

Do

wszystkich Dyrekcyj Cel, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Cel w Gdańsku.

Nawiązując do oświadczenia rządowego z dnia 25 maja 1936 r. w sprawie wypowiedzenia Konwencji Handlowej między Polską a Francją, podpisanej w Paryżu dnia 9 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 329) oraz do okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 13 czerwca b. r. Nr. D. IV. 13363/3/36 w sprawie wygaśnięcia tej konwencji (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 16, poz. 518), Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że w różnych okresach czasu zostały wydane stronom pozwolenia na zastosowanie zniżki celnej do towarów francuskiego pochodzenia, na podstawie klauzuli największego uprzywilejowania, zawartej w omawianej Konwencji handlowej polsko-francuskiej, która to klauzula z chwilą wygaśnięcia Konwencji nie może być dalej stosowana.

Wobec powyższego zarządza się, co następuje:

1) Jeżeli w wydanym pozwoleniu zezwolono na zastosowanie zwiększonej zniżki celnej (80 wzgl. 90% cła autonom.) do maszyn i aparatów w związku ze zniżkami ustalonymi protokołem końcowym do art. 1 Umowy Gospodarczej polsko-niemieckiej (Dz. U. R. P. Nr. 83/35, poz. 512), to w tym przypadku do maszyn i aparatów francuskich wyszczególnionych w takim pozwoleniu a zgłoszonych do ostatecznej odprawy celnej po dniu 9 lipca b. r. należy stosować zniżki celne tylko w wy-

sokości według przepisu autonomicznego o zniżkach celnych, wydanego na podstawie art. 23 ust. 1 p. a. prawa celnego.

2) W innych przypadkach wydania pozwoleń na zastosowanie zniżki celnej konwencyjnej na podstawie klauzuli największego uprzywilejowania, zawartej w konwencji handlowej polsko-francuskiej, pozwolenia te tracą swą ważność z dniem 10 lipca b. r. i nie mogą być stosowane do wymienionych w nich towarów francuskiego pochodzenia, zgłoszonych do ostatecznej odprawy celnej po dniu 9 lipca b. r.

3) Przy cleniu towarów francuskich na podstawie pozwoleń co do zastosowania zniżek celnych, zgłoszonych do ostatecznej odprawy przed dniem 10 lipca b. r., należy mieć na uwadze postanowienia art. 46 ust. 6 prawa celnego.

4) Ponadto, wskazując na postanowienia art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 732), poleca się do towarów francuskich zgłoszonych po dniu 9 lipca b. r. stosować stawki kolumny I taryfy celnej.

5) W razie zawarcia w międzyczasie z Francją prowizorium, urzędy celne będą zawiadomione o tem dodatkowo.

Dyrektor Departamentu:

(—) St. Fr. Królikowski.

—oOo—

292.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 2 lipca 1936 r.

w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Torunia.

Na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 980) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 629), — po porozumieniu się z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, — na wniosek Zarządu Miejskiego i Rady Miejskiej miasta Torunia, — zatwierdzam jako historycznie uzasadniony następujący herb miasta Torunia:

W polu srebrnym mury miejskie czerwone o trzech basztach jednakowej wysokości. W basztach bocznych po jednym oknie. Otwory okien — czarne. W murze brama ze złotymi podwojami, jedna połowa podwoi otwarta, okucie na podwojach — srebrne; w otwartej połowie bramy brona srebrna podniesiona. Otwór bramy czarny. Tarczę herbową trzyma klęczący anioł w szacie błękitnej, ze skrzydłami srebrnymi. Włosy anioła czarne, twarz i ręce barwy naturalnej.

Jeden wizerunek zatwierdzonego herbu pozostaje w przechowaniu Zarządu Miejskiego w Toruniu, drugi identyczny — w przechowaniu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Stawoj Składkowski.

—oOo—

293.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 2 lipca 1936 r.

w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Poznania.

Na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 980) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 629), — po porozumieniu się z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, — na wniosek Zarządu Miejskiego i Rady Miejskiej miasta Poznania, — zatwierdzam jako historycznie uzasadniony następujący herb miasta Poznania:

W polu błękitnym mur miejski srebrny z trzema basztami, środkowa wyższa z oknem barwy pola. Nad basztą środkową — orzeł biały (srebrny) bez korony, w tarczy czerwonej, zwrócony w prawo. Na skrzydłach orła — przepaska złota z trójlistkami. Na baszcie prawej — postać św. Pawła, na baszcie lewej — postać św. Piotra. Postacie świętych — srebrne. Symbole obu świętych (miecz i klucz) oraz aureole — złote. Po prawej stronie św. Pawła i po lewej św. Piotra sześciopromienne gwiazdy złote, pod gwiazdami półksiężycy złote. W bramie otwartej, barwy pola, dwa klucze złote skrzyżowane. Nad nimi — krzyż złoty.

Jeden wizerunek zatwierdzonego herbu pozostaje w przechowaniu Zarządu Miejskiego w Poznaniu, drugi identyczny — w przechowaniu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Stawoj Składkowski.

—oOo—

294.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 26 czerwca 1936 r.

w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Załoziec.

Na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 980) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 629), — po porozumieniu się z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, — na wniosek Zarządu Miejskiego i Rady Miejskiej miasta Załoziec, — zatwierdzam jako historycznie uzasadniony następujący herb tego miasta:

W polu błękitnym Madonna w szacie czerwonej, z białą chustą na głowie, w aureoli złotej, trzyma nagie Dzieciątko w aureoli złotej. Postać Madonny po kolana zamknięta półksiężycem złotym z ludzką twarzą. Twarz i ręce Madonny i postać Dzieciątka — barwy naturalnej. Włosy Madonny — ciemne, Dzieciątka — jasne. Całość postaci otoczona złotą mandorlą.

Jeden wizerunek zatwierdzonego herbu pozostaje w przechowaniu Zarządu Miejskiego w Załozcach, drugi identyczny — w przechowaniu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) Wł. Korsak.
Podsekretarz Stanu.

—oOo—